

רחל מרחלת על כל העולם

שרתי לך, ארצי - בשוודית

הפרובלמטים, אלה שאולי יורקו עליהם פצצה, שיכנו בגניחות אחד, ואילו את הבריטים, הצרפתים וההולנדים, ילדיהם פרזים של אירוסה, שיכנו במלון אחר. לדעתה, אם הולנד העניקה לשיר הישראלי 10 נקודות, זה לא בגלל שהשיר היה טוב או רע, אלא בגלל שהיא אוהדת את ישראל, ואם ספרד, למשל, לא העניי קה לשיר אף נקודה אחת, הרי זה פשוט בגלל שישראל אינה אוהדת בספרד.

"חן מזה", הוא אומר, "למה השוודים צריכים את הצרות האלו עם הישראלים? ביטחון, שומרי ראש והרבה כאב-ראש, מה גם שישראל אינה שייכת לאירופה בכלל."

וגם על זה יש לו לשלמה ארצי תשובה: "באסיה לא רוצים אותנו", הוא אומר, "כי אנחנו לא שחורים או מלוכסני-עיניים, באירופה לא רוצים אותנו כי איננו אירופאים, או מה נשאר לנו לעשות? פשוט מאוד — לא לשים, להמשיך ולהפגין ברחובות על אף הכל, ולהוכיח שאנחנו אומה קטנה אבל בולטת, וכן, בפעם הבאה צריך לשלוח מישלחת גדולה עוד יותר מזה הנוכחית."

"כי זה קצת מפריע שההולנדים, למשל, מיוצגים ב-80 איש, האנגלים ב-50, ואילו הישראלים בשניים בלבד." שהיו הפעם המעבד אלדר שרים והזמר שלמה ארצי עצמו.

ובעניין הזה, לפחות, מה שנכון נכון.

ביניהם למרי עצמה, יצאו לבלות איתה, אחרי הארוחה התנדב אבישר להכין קפה תורכי בדירת אחד מהם. מרי טים התלהבה: "אני מתה על קפה תורכי." בדירה כבר לא יכול היה אבישר להתאפק ושאל אותה: "אין זה את לא מפחדת לצאת עם שלושה גברים שאת לא מכירה ולבוא איתנו לדירה פרטית? הלא יכולנו לאנוס אותך?!" "יש לי אינסטינקטים בריאים", השיבה מרי טים.

מפה לשם הסתבר שמהשלושה העדיפה מרי את שמעון שלנו, אבל הוא החליט לשחק אותה קר. ליווה אותה לתדרה ב"מלון, ואפילו כשהגישה לו את לחייה לנשיקת לילה טוב, התעלם מכך. למחרת כבר היתה היא היוזמת, הומינה אותו לארוחה ולתיאטרון, ואבישר שחק את האדיש. רק אחרי יומיים הוא נשבר, ומאז ראו אותם ברחובות יוהנסבורג שלובבי זרוע, מתנשקים ואוהבים כמו צמד יוניס.

מרי טים
— מעל לכל

כשיום אחד הודיע אבישר למרי כי הוא עומד לטוס לישראל, לביקור-מולדת חטוף, פסקה מרי: "בסדר, אני הולכת לארוח את המיוודות." לקח לאבישר הרבה זמן ומאמצים לשכנע אותה לחזור לאנגליה במקום לטוס לישראל.

לכל ידידיו, שתממו על צניעותו ורגזו עליו על שלא זיכה אותם בחברתה המפורסמת של מרי טים, השיב אבישר על השאלה מדוע לא הביא את מרי טים לארץ: "השתגעתי?! אני לא יכול לאכזב את כל המעריצות שלי כאן, שחיו לי שנה שלמה."

פטרה בקלונד
העדשה להטות

מצדן, ואחרי התחרות הם עשו טיול משולב בעסקים ברחבי אירופה, כשהם נעזרים בשירותיה של מכונת שכורה. על עניין היבחרו של שלמה ארצי כנציג ישראל לתחרות האירופאית נשפכו כבר טונות של דיו, מייד כשודע שהוא האיש שייצג אותנו, החלו ידידיו, הומרים האחד רים, הממורמרים להטיל ספק אם הבחירה היתה נכונה ואם בכלל. מועמדים אחרים, כמו יגאל כשן ואבי מולדאו, טענו בפרוש כי הם יותר מתאימים, ואפילו נרשים פריסי ציפצף משהו בעניין פרו-טקטייה וכ'.

אייאפשר להגיד שהעניין הזה לא פגע בארצי, אבל כמו שהוא אומר: "עובדה היא שאני נסעתי, ולא הם, וזה מספיק." לעניין כישלון השיר שלו בתחרות הי אירופאית, טוען ארצי שהכישלון לא היה מוסיקלי, כייאם פוליטי, הוא הרגיש מבודד מכל הבחינות. קודם-כ, הוא אומר שיכנו אותו בבית-מלון עם הנציגים מ אירלנד, פורטוגל ותורכיה, כלומר את כל

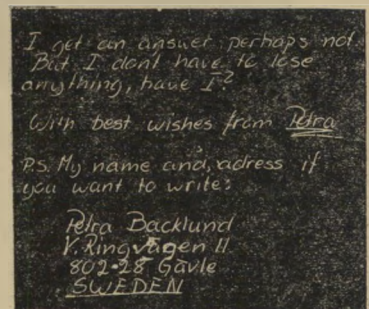

שימעון אבישר
— אדישות

השיבה מרי: "חכו לי עשר דקות ואהיה מוכנה." שלושת הגברים לא הטילו גורל ביניהם, הם החליטו פשוט להשאיר את הבחירה

לי, כדי שאוכל לחלום על מיכתבך בלילות. לאינגריד אנדרסן, לעומתה, יש תלונות. נמאס לה, היא כותבת, לשמוע מבעלי חנויות התקליטים שאין להם תקי ליש של שלמה ארצי זמרנו המפורסם.

סוגיה נילסן קובלת על כך שקשה לה שיג תמונה של ארצי, כי כל עיתוני הפופ מלאים בתמונותיהם של דוני אוסמונד ודייוויד קסידי, ממש חוצפתו מגדילה לעשות מכולן אחת בשם אני טיה, שכותבת: "היי, שמי אניטה ואני בת 15. אני רוצה להגיד לך שיש לך תקול היפה ביותר ששמעתי בחיים שלי. אתה ממש יפה-תואר, ואני מקנאה באשתך מילכה על שיש לה בעל כמוך. אילמלא

המיכתב של פטרה לחלום, לחלום

היית נשוי, הייתי מציעה לך את עצמי, ואני בטוחה שהיינו מוצאים שפה משותפת." נו, אני שואלת אתכם. אני מכירה כאלה שרק המילה שוודית מעלה להם ריר על השפתיים, שלא לדבר על שוודית קטנה בת 15. אבל מה, לשלמה ארצי זה לא עור באופן מיוחד, המעריצות השוודיות כלומר.

לא רק שהוא הגיע למקום ה-11, אלא הוא היה מוקף בתקופת התחרות בארבעה שומרי-ראש גברתיים שלא זזו ממנו, והלכו איתו לכל מקום, ואם לא די בזה, היתה צמודה אליו גם אחת מילכה, ואם שומרי-ראש היו צמודים אליו מאונס, הרי אשתו החוקית היתה צמודה אליו

השלושה את ראשיהם אחריה ובחנים אותה בעיני רגטון, "לא רעה?!" פולט אבישר באדישות. "מה לא רעה?! נוף בו מארחו הדרום-אפריקאי, "אתה יודע מי זאת? זאת מרי טים." זה לא מזוי לאבישר כלום. הוא אפילו לא ראה את הסרט תיק אודסה.

מאז עזב את ישראל לפני שנה התיישב, עשה סיבוב בעולם, הגיע לריו דה-ז'נירו וראה כי טוב. התתיכות המולאטיות בחור טיני פשוט נתנו לו השראה. אז אחרי מה שראה ועשה שם, איזה רושם יכולה כבר פרגיה בריטית לעשות עליו?!

אבל ברגע שאמרו לו שהיא משהו, ושהיא הגיעה לדרום-אפריקה במסע-פרי-סומת לסירטה, כשהיא מעוררת התרגשות בכל מקום שבו היא מופיעה, לקח אבישר (36) את הדברים לליבו. הוא ניגש למרי כזנית של המלון ובחיוך אחד הוציא ממנה את מיספר החדר של הגברת טים. עם המיספר ביד שאל את חבריו: "מה עושים אתה?!" "תשאיר את זה לי", השיב לו המארח, "אני כבר מנוסה בזה."

הידיד צילצל לחדרה של מרי. "אנחנו כאן שלושה חברים", אמר לה, "ואנחנו הולכים לאכול ספרריבס במיסעדה סיי גיה. את מוכנה להצטרף?" על המקום

שלמה ארצי
שמירה לחצת

מקום 11 או לא מקום 11, השוודיות אוהבות את שלמה ארצי — וזאת עובדה. אל משרדי חברת הדי-ארצי, המ פיקה את תקליטו האחרון, מגיעים מדי יום מיכתבים של פרגיות שוודיות המביעות את הערצתן הלוהטת לזמר הישראלי ומתחננות שהג'ל ישלח להן תמונה משלו, או לפחות אוטוגרף.

אל המכתבים מצרפות הקטנות קופונים מיוחדים, כדי שחס וחלילה לא יצטרך אילון לבזבז כסף על בוליוואר. הן שולחות פרחים מיושבים ותמונות, מצעירות לבבות באדום, והחמתות בשפתיים מרוחות.

כותבת לשלמה, למשל, המעריצה פטרה בקלונד: "כשראיתי אותך בטלוויזיה ממש לא יכולתי להחזיק מעמד. אתה נראה כל-כך נפלא, וקולך כל-כך ברור ורך, אני יושבת כעת ליד הרשם-קול שלי, ומאוינה לשיר את ואני, זה כל-כך נפלא, אני מרגישה שאני חייבת לכתוב אליך, אני ממש לא מאמינה למה שקורה לי. אתה כל כך מקסים, אני חולמת שתענה

תיק

אבישר

איריטו, כמעט שהיינו זוכים לחגוג את יום-העצמאות האחרון בחברתה של שחקנית-הקולנוע הבריטית מרי טים. מרי, אם תרשו לי לרענן את זיכרונכם, היתה הכוכבת של סרט המתח תיק אודסה, היו כל הסיכויים לגייר אותה, ואם הם החמצנו, הרי זה רק באשמתו של הצייר שמעון אבישר, וסיפור שהיה, כך היה.

יושב לו אבישר לפני מיספר שבועות בלובי של מלון קרלטון ביוהנסבורג בחדרת שני ידידים, כשהתיכה משגעת חר לפת על פניהם, באופן רפלקסיבי מטובים